

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לפקוח עלי; הזמנת, עסקים, סחובים, הותר ערסאות, פסקי דין, ונישן * ומגן לבעד שלא קפוחו מוחסם: לזכות הנידן, ולדין נמוך, ולמדיק דתני, ולמאן בבוררות, ומטעמים

הכרות "חייב נידוי ושמתא" - על פוקרים ה"מוציאים שם רע" בשקר

הנה כבר יצאנו (ניוס כ"ד ניסן תשס"ו) להודיע בשער בת רבים העיוות הדין הגדול - מה שעשו הר' אברהם יוניאן והר' נחום אלי' סוער - למו"ה ישראל מאיר קיהן נ"י, בדבר ה"סירוב" הפסול מה שהוציאו נגדו, למרות שהשיב להם כהלכה - היכן שמוכן להתדיין עם אשתו, ולמרות שכבר השליש לה גט זה כמה שנים - ואינה רוצית לקבלה, הם כותבים בשקר - שהוא מעגן אותה, בו בזמן שהאמת הוא להיפך הגמור: שהיא מעגנת את עצמה - ואותו, והראנו להמון מקורות מדברי הפוסקים - שהסירוב מנוגד כליל להלכה. [ונמצא ב"פנקס בית דין" (מסמך 1025)]. ועל של עכשיו באנו, היות שאנשים הנ"ל הוסיפו חטא על פשע - ביום י"א תמוז העל"ט, והוציאו עוד הפעם "סירוב" פסול ומוזיק על מו"ה ישראל מאיר קיהן נ"י.

אלא שעכשיו - צירפו לקשר של רשעים - את הר' צבי (הערשל) שעכמער מנוי יארק, המפורסם וידוע לשמצה כ"שומר הנשים והפלגשים" - סניגורן של הנשים - המחניף לחפות על כל מעשי רשע שלהם, מי שלדעתו העקום - אין מעשיו של אדם נמדדים כלל לפי קנה המדה של תורה"ק, אלא לפי "הותו" של העושה, דאם זה "אשה" - הכל מותר וצודק - אפילו כשזהו איסורים חמורים ומחלטים, ואם זה גבר - הכל אסור, אפילו כשעושה ע"פ ב"ד - דברים פשוטים להיתר ע"פ תורה, כי לפי דעתו העקום וה"ריפורמי" - מותר לאשה לעשות כל רשעות שבעולם, כולל: "ערבאות" - "מסירה" - "גזילה" וכו', אם רוצית להכריח עי"ז את בעלה - שיתן לה גט תוך כדי קפוח כל זכותיו האנושיים וההלכתיים, להיפך הגמור מדעת תורה - שכ"ז פוסל כליל את הגט, והיא נשארת "אשת איש" גמורה - ובניה מן השני הם "ממזרים" גמורים לכל דבר - עד סוף כל הדורות. [וזו לא כבוד היה למראה עינינו מכתב חזוק מה שכתב לאיזה מרשעת - שהסנירה את בעלה החולה בכלא - עבור מתן גט, וכותב להגן בעדה מתמיהת רבים, היות שכל מה שהיא עושה - הוא ע"פ דעת "רבנים" (שכמותו הדנים ע"פ חוקי סדום)... וכאילו שיש בכח רבנים - להתיר איסורים ברורים ומחלטים... ו"רו פרצופין" שלו בולט כל כך - עד שמגיע לשיא הניחוק, דאם לדעתו - אפשר להצדיק אשה העושה מעשי רשע ברור - מן הטעם: כיון שעושה כן ע"פ דעת "רבנים"... א"כ איך משמין את הבעל דני כרבים - מי שעושה את כל דבריו [שע"פ דעת גמור - וכמבואר בהמון המקורות שציטטנו במכתבינו הנ"ל ו]ע"פ דעת ב"ד... וכנראה דלפי דעתו העקום, אין מועיל "דעת רבנים" - רק "להצדיק מעשי רשע" - המנוגדים לתורה"ק, אבל בשו"א לא - להצדיק "מעשים המוצדקים ע"פ תורה"ק... ושמענו בשם הגה"צ מסמיפלע (בעל קה"י) זצ"ל, שאמר שאם רואין רב - שעומד תמיד לימין הנשים צריך בדיקה אחריו... כי ריח של אבזיריהו דניאוף גודף מזה...]

אשר על כן בכח תוה"ק המסורה לנו מפוסקי הדורות, הרינו מכריזים בזה בשער בת רבים על:

הר' צבי (הערשל) שעכמער (מנוי יארק)

והר' נחום אליהו סוער - והר' אברהם מיכאל יוניון (מקאליפארניע)

שהם "מוציאים שם רע" בשקר - ו"מלבינים פני חכרים רבנים" - [שהוא ענף של "רציחה"]

שכבר חרצו חז"ל: ש"אין להם חלק לעוה"ב" - ו"יורדין לגיהנם ואינם עולין" - ו"אין להם כפרה עולמית"

ע"י משנה (לגות פרק ג', מ"ח), גמרא (סוטה י', ב'; סנהדרין י"ט, א'; כ"ט, ב'; ערכין ט"ז, א'; ורמב"ם (דיעות ו', ח'; חובל ומזיק ג', ז'), ושו"ע (א"ח, סי' תר"ו, ס"א, וסו"ט, סי' ת"כ, ס"ח, ו"ט), וע"י תו"ר (חומ, סי' א') בשם רב שרירא גאון, וכ"כ (סע) בשם הרא"ש (נ"ק, סי' ט"ז); דיותר הוא כוונת של דברים מבושת של חבלה - דאין לך דבר גדול כלשהו ודיבה שאדם מוציא על חבירו. וכ"פ רבינו יונה (ש"מ, שער ג', א"ת ק"ט); עון הוצאת שם רע הוא עון הגדול יותר "כי צער הכלימה מר ממות", עכ"ל.

וגם - חייבים "נידוי" ו"שמתא" - מכח שלשה טעמים:

וכמבואר בפוסקים: [א], ע"פ דברי הרמב"ם (סלמט ד"ת ט"ז, ס"ד) ופזר ושו"ע (י"ד, סי' ע"ד, ע"ג, ע"ג): דכל המנדה למי שאינו חייב נידוי - [הכולל הוצאת "סירוב" פסול כמש"כ התה"ד (ח"כ, סי' ע"ג)] - "הוי ליה הוא עצמו בר נידוי". [ב], ע"פ הנפסק להלכה בשו"ע (חומ, סי' א', ט"ז); ד"מנדין את המבייש - אף רק בדברים", ע"ש. [ג], ע"פ הנפסק ברמ"א (חומ, סי' כ"ו, ס"א, וסו"ט, סי' ט"ז); ד"מחרימין ומנדין" - את "המחזיק" ביד החולף לפני עכו"ם, וכ"כ הב"י (סע, ממ' ג') מן הריב"ש (סי' ק"ג), וכ"כ ריקאנטי (סי' ע"ג), ורש"ם (י"ד, סי' ק"ט, וק"ט), ורשב"ש (סי' ר"ט), ופזר"א ששון (סי' ט"ז, וק"ט), ופני משה (ח"כ, סי' ט"ז), ע"ש.

והרינו מכריזים בזה עוה"פ בשער בת רבים, שמו"ה ישראל מאיר קיהן נ"י - הוא חף מפשע כי הוא "ציית דינא" גמור ע"פ ב"ד - ואליבא דכל הפוסקים, וה"סירוב" מה שהוציאו האנשים הנ"ל אשר נקבו בשמות - בשקר יסודה והוא מנוגד להלכה אליבא דכל הפוסקים, ואין לה שום תוקף ומקור בהלכה כלל - והוא בטל ומבוטל כחרם הנשבר וכעפרא דארעא.

ואננו פונים בזה לכל מי שבכוהו להשפיע על האנשים הנ"ל - שישוכו מדרכם הרעה, ויחדלו מלבוזות אנשים כשרים - ומלהחזיק ביד ההולכים ב"ערבאות" - ומלהכשיל רבים באיסור "אשת איש" ובטמיעת "ממזרים" במחנינו, [מה שזה מהוה הגורם העקרי לכל "צרות רבות שבימינו" ה"י - וכדאיתא בגמרא (שנת קל"ט, א') אם ראית דור שצרות רבות באות עליו - צא וברוק בדייני ישראל, שכל פרעניות שבאה לעולם - לא בא אלא בשביל דייני ישראל, ע"ש], יהיה חלקו בין מזכי הרבים והמעמידים הדת על תלה, ולמזהיר ולנוהר - שלומים תן כמי נהר, ולהשומעים יונעם - ועליהם תבא ברכת טוב.

וע"ז באעה"ח - בשם שאר חכרי הביד"צ - דסניף "שמרו משפט" יום א' לס' תרבות אנשים חטאים... ושחתם לכל העם הוה" (ממות מסעי), עשרים ושנים יום לחודש תמוז, שנת ה'תש"ע לפ"ג

אברהם שמואל יהודה געשמעמנער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

